

ОСВІТА

1990–1996 рр. – Чернігівський державний педагогічний інститут імені Т. Г. Шевченка, Спеціальність «Історія та англійська мова», Кваліфікація: вчитель історії та англійської мови (диплом спеціаліста з відзнакою ЕН № 10561770 від 23 червня 1996 року).

1996–1999 рр. – аспірантура Чернігівського державного педагогічного інституту імені Т. Г. Шевченка

27 вересня 2001 р. – захист дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук. Спеціальність 07.00.06 – Історіографія, джерелознавство та спеціальні історичні дисципліни. Тема дисертації: «Ніжинська історична школа кінця ХІХ – першої третини ХХ ст.» (диплом кандидата історичних наук ДК № 013387, Спеціалізована вчена рада Д 26.228.01 в Інституті української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України, Рішення президії Вищої атестаційної комісії України від 13 лютого 2002 р., протокол № 9-11/2).

2004 р. – Присвоєно вчене звання доцента кафедра історії та археології України. Рішення Атестаційної колегії Міністерства освіти і науки України (протокол № 1/53-Д від 19 лютого 2004 року), атестат доцента 02ДЦ № 000965.

ДОСВІД ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Серпень-жовтень 1996 р. - вчитель історії та англійської мови у Новобілоуській середній школі (с. Новий Білоус Чернігівського району).

1999-2013 рр. - асистент, старший викладач, доцент кафедри історії та археології України Чернігівського державного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка;

2001-2003 в.о. декана історичного факультета

2001-2013 заступник декана історичного факультета з навчальної роботи

2013-2015 – генеральний директор Національного архітектурно-історичного заповідника «Чернігів стародавній»

2015 – доцент кафедри історії та археології України Чернігівського державного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка

2015 – завідувач кафедри археології, етнології та краєзнавчо-туристичної роботи Навчально-наукового інституту історії, етнології та правознавства імені О. М. Лазаревського Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка

2020 – завідувач кафедри історії України, археології та краєзнавства Навчально-наукового інституту історії та соціогуманітарних дисциплін імені О. М. Лазаревського Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка

НАУКОВИЙ СТУПІНЬ, ВЧЕНЕ ЗВАННЯ

Кандидат історичних наук, доцент кафедри історії та археології України

ДИСЦИПЛІНИ, ЩО ВИКЛАДАЄ

Методика самостійної роботи та основи академічного письма, основи наукових досліджень, джерелознавство історії України (освітній ступінь «бакалавр»), актуальні проблеми історичного джерелознавства, практикум з наукового історичного дослідження, європейський освітній простір як інструмент розвитку громадянського суспільства в Україні (освітній ступінь «магістр»), періодична преса України ХХ ст. як історичне джерело (освітньо-науковий ступінь «доктор філософії»).

ДИСЕРТАЦІЙНА ПРАЦЯ

27 вересня 2001 р. захист кандидатської дисертації на тему «Ніжинська історична школа кінця ХІХ – першої третини ХХ ст.» у Спеціалізованій вченій раді Д 26.228.01 в Інституті української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України за спеціальністю 07.00.06 – історіографія, джерелознавство та спеціальні історичні дисципліни

СФЕРА НАУКОВИХ ІНТЕРЕСІВ

Теоретичні проблеми історичної науки, методологія історії, історичні джерела та їх використання в наукових дослідженнях, історія історичної науки в Україні, підготовка професійних істориків та технології навчання.

ПРОФЕСІЙНА І ГРОМАДСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

Завідувач кафедри історії України, археології та краєзнавства. Науковий керівник шести аспірантів, які успішно захистили дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук (Аскерова Л.С., Непотенко І.В., Савицька О.О., Бойчекно С.Г., Шаповаленко Є.Ю., Шекун В.О.).

З 2007 по 2021 рр. вчений секретар спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських дисертацій К 79.053.01 за спеціальностями 07.00.01 та 07.00.02 у Національному університеті «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка.

Виступав офіційним опонентом на захистах та кандидатських дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук за спеціальністю 07.00.06 – історіографія, джерелознавство та спеціальні історичні дисципліни.

2019–2022 рр. Керівництво міжнародним проєктом Erasmus+ Programme "European Educational Area: Opportunity and Challenges for Ukraine", project number 611363-EPP-1-2019-1-UA-EPPJMO-MODULE.

Керівник проблемної групи «Проблеми соціальної історії України: повсякденність».

Член Національної спілки краєзнавців.

СТАЖУВАННЯ

2017 р. пройшов навчання у Державній інспекції навчальних закладів України за програмою підготовки експертів у сфері вищої освіти.

З 24 травня по 24 червня 2019 р. пройшов підвищення кваліфікації на кафедрі історії України Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя (довідка № 19/18-19 про підвищення кваліфікації (стажування) від 24 червня 2019 р.).

З 21 травня по 4 червня 2020 р. пройшов підвищення кваліфікації за програмою Міжнародного центру ідиш Світового єврейського конгреса «Культура ідиш», сертифікат № 100 від 28 червня 2020 р.

ВІДЗНАКИ ТА НАГОРОДИ

Нагороджений знаком «Відмінник освіти України» (2006), Почесною грамотою Посольства Киргизької Республіки в Україні (2014), Почесною грамотою МОН, Національної Академії наук України, Національного центру «Мала академія наук» (2018).

ОСНОВНІ НАУКОВІ ПРАЦІ

Автор понад 70 наукових праць, зокрема:

1. Острянюк А. Джерела особового походження: семантика поняття. *Ейдос*. 2011. Вип. 5. С. 230–242.
2. Острянюк А.Н. Источниковедение историографии в свете междисциплинарных исследований. *Крыніцазнаўства і спецыяльныя гістарычныя дысцыпліны*: навук. зб. Минск : БДУ, 2011. Вип. 6. С. 35–40.
3. Острянюк А. Наукові історичні школи в Україні: фантоми української історіографії. *Історіографічні дослідження в Україні*. 2012. Вип. 22. С. 293–310.
4. Острянюк А.М. Наукові школи: несучасні сучасники. *Історик і влада: Колективна монографія* / Відп. ред. В. Смолій; Творчий керівник

проекту І. Колесник. Київ: Інститут історії України НАН України, 2016. С. 303–327.

5. Острянюк А. Методологічні засади історичного пізнання: спостереження на ґрунті новітньої української історіографії. *Цивілізаційні дискурси світової та української історіографії : моногр.* / за наук. ред. д-ра іст. наук, проф. Салати О.О. Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2017. С. 236–268.